

DECLARACIÓ DEL DIA D'EUROPA

PER UNA EUROPA UNIDA I RESPECTUOSA AMB ELS VALORS EUROPEUS

La Unió Europea no acaba de trobar solucions als reptes que té sobre la taula. La crisi econòmica encara es deixa sentir, especialment en els estats del sud, que han vist com s'incrementaven la desigualtat social i el deute públic. S'han fet canvis per adaptar-se a la realitat, però com massa sovint passa a la UE, els canvis són lents i arriben tard. Tot i així, ja s'han establert controls dels pressupostos dels estats membres i també fons que garanteixen possibles deutes públics futurs, això sí, sense arribar a una veritable mutualització del deute. També s'està avançant en la unió bancària. Confiam que aquests mecanismes, junt amb els vint principis i drets socials que configuren l'anomenat *pilar social*, que va ser aprovat el novembre de 2017 per les diverses institucions de la UE, proporcionin una economia més social i justa.

A més, hem vist aparèixer populismes en forma d'euroescepticisme i antieuropeisme. I si, a tot això, hi sumem el Brexit, que és un cop molt fort, ens podem trobar amb una UE debilitada que necessitarà més unió política. També ens caldrà mantenir, en els pressupostos de la UE, els compromisos estratègics de les polítiques de cohesió social, desenvolupament econòmic i equilibri territorial que identifiquen i projecten el futur de la nostra Europa.

D'altra banda, la realitat de la immigració en l'àmbit de la UE qüestiona les polítiques d'integració de la població extracomunitària, siguin quins en siguin els orígens. D'una part, s'ha de fer front a l'envelliment creixent de la població europea i a les demandes del mercat de treball. D'una altra, l'emergència humanitària de les persones refugiades, que ha patit Europa en els darrers mesos, ha fet palesa la incapacitat de la UE de donar resposta, de manera conjunta i coherent, a les demandes de protecció internacional dels milers de persones que fugen de la guerra de Síria i altres conflictes bèl·lics. Aquesta realitat comporta la necessitat d'ampliació de la dimensió comunitària de les polítiques d'asil i migració, que fugi de les polítiques únicament securitàries i posi l'èmfasi en l'acollida, la igualtat de drets i la cohesió social.

Així mateix, cal posar en valor les estructures existents i materialitzar els esforços compromesos de cooperació al sud de la Mediterrània, a través de la Unió per la Mediterrània, que va ser creada fa deu anys en la Cimera euromediterrània de París. No podem ignorar que la nostra vocació europea és indèstria de la Mediterrània.

Un altre repte al que s'ha d'afrontar la UE és la legitimitat de les seves institucions, sovint criticades per la falta de democràcia -excepte el Parlament Europeu que és votat per la ciutadania- i, sobretot, per la falta de rapidesa i eficàcia en la presa de decisions, tot i que s'ha d'admetre la dificultat de consensuar entre els vint-i-vuit estats membres les decisions importants. És convenient que tot el que emana de la UE tingui sintonia amb la ciutadania. Per això, els governs locals poden contribuir, des de la proximitat i des d'una governança multinivell efectiva, a construir una Europa compromesa amb les persones.

En aquest escenari, convindria que tots els conflictes polítics i socials es resolguessin en el marc dels valors europeus continguts a la Carta dels Drets Fonamentals de la UE i en el Tractat de la Unió Europea (art. 2), com són el respecte a la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat, l'estat de dret i els drets humans, i que se n'evités la vulneració i s'apostés pel diàleg i per l'acció política.

Com a repte de futur immediat, la UE hauria de gestionar d'una manera democràtica, transversal i eficaç les eleccions al Parlament Europeu de maig de l'any que ve, amb l'elecció d'un president o presidenta de la Comissió Europea que realment sigui el més votat dels candidats que s'hagin presentat. També s'ha d'aconseguir que el Parlament Europeu tingui un poder d'influència i de legislació com el que tenen els parlaments dels estats membres.

Per últim, tot aprofitant que el 2018 és l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, és una oportunitat excel·lent per fer saber a la ciutadania la importància del patrimoni cultural de les nostres terres i la seva relació amb els valors europeus, els quals haurien de ser un al·licient per anar creant un *demos* europeu, un sentiment de pertinença a Europa i d'adhesió als valors que la configuren com un element de cohesió i també de respecte a la diversitat.

Si anem en aquesta direcció, farem una Unió Europea més forta de cara a l'exterior, amb més cohesió interna, més connectada a la ciutadania i respectuosa amb els valors europeus.

Barcelona, 9 de maig de 2018

www.ccmeur.cat